

روابط میان فردی در پسا کرونا

به نظر می‌رسد [دوران پسا کرونا](#) کم‌کم از راه می‌رسد و تمام آثار آن - فارغ از مثبت و منفی- در حال ظاهر شدن است. در این باره می‌توان به چند اتفاق تلخ و واکنش‌برانگیز درباره انتشار فیلم‌هایی از کتک خوردن چند دانش‌آموز توسط معلم‌هایشان در هفته گذشته اشاره کرد. فیلم‌هایی دلخراش که بیش از هر مساله‌ای، به اختلال ارتباطی بین معلمان و دانش‌آموزان پس از حضوری شدن مدارس اشاره دارد. ارتباط اولین ضرورت یک زندگی اجتماعی است، اما کرونا باعث شد تا اختلال‌ها و آسیب‌های زیادی بر ارتباط و انواع آن به خصوص ارتباط میان فردی وارد شود.

در تعریف روابط میان فردی آمده که روابط بین فردی فرآیندی است که به کمک آن می‌توانیم اطلاعات و احساسات خود را از طریق پیام به صورت کلامی یا غیرکلامی با افراد دیگر به اشتراک بگذاریم. در این تعریف صحبتی از ارتباط فیزیکی نشده و می‌توان این نوع ارتباط را به عنوان یک اختلال و موانع مهم یک ارتباط میان فردی برشمرد، به خصوص اگر در زمره خشونت فیزیکی باشد. در همین رابطه کمرنگ شدن روابط میان فردی در مدارس بیش از هر حوزه‌ای به چشم می‌خورد و نیازمند بازتعریف در روابط معلمان با دانش‌آموزان هستیم. با توجه به اهمیت روابط میان فردی و نقش آن در جلب احترام و اعتماد، نیاز است تا معلمان با توجه به اعتراض‌هایی که اخیراً در راستای احقاق حقوق خود هم داشته‌اند، به این نوع ارتباط اهمیت بیشتری دهند و با کسب آگاهی از این نوع ارتباط و سبک‌های آن، انعطاف بیشتری در برخورد با دانش‌آموزان یا والدین آنها از خود نشان دهند.

همچنین با توجه به نتایج پژوهش‌های روانشناختی در مورد اهمیت روابط بین فردی، چون اثرات مستقیم روی سلامت روانی، بهره‌وری شغلی و موفقیتی، تندرستی و سلامت جسمی و افزایش کیفیت زندگی و خودشکوفایی، می‌توان گفت که روابط میان فردی موثر می‌تواند تنها عاملی باشد که در آن دو برنده خواهد داشت. به همین خاطر در صورت وجود روابط میان فردی موثر، می‌توان شاهد ارتقای شغلی معلمان عزیز و شکوفایی دانش‌آموزان شد. البته در این مسیر همکاری و حمایت نهادهای بالادستی برای کسب چنین مهارت مهمی، ضروری است، چراکه این

مهم از طریق تمرین و تکرار و شناخت عوامل موثر در این سبک
ارتباطی حاصل میشود.

****سمیرا بختیار**